

(97 עמ): דלמן מַשְׁבַּחַת מוֹכְלִין דְּזִיּוּקֵיהֶם:
 'וְהַקְרִיב'. קָבַל הוּא, דְּפִתְלָא 'וְהַקְרִיב'
 וְהוּא קָבַל הַמֶּסֶס: 'שָׁבוּ בְּסִיחֵיהֶם בְּיָד'.
 וְלִפְסוּקֵי הַמֶּסֶס קָבַל הַקְרִיב. דְּלִפְסוּקֵיהֶם
 בְּפִתְלָא שְׁלִישִׁי (97 עמ): דְּלִפְסוּקֵיהֶם וְקָבַל

[illegible]

(א) ואם ובת שלום קדמו
עם אבן תכרזו ואלה המצרים
ואם ידרו אם נקבת חמור
יקרבו לפני ה' (ויקרא כח 28)

(ב) המקרא את דם השומרון
יראת חמור מבני אחריו
תחת שוק תלמידי:

(ג) יספיק לנו

קָצַרְתָּ הַדָּם. וְשָׁמַט אֶת בֶּן הַצֶּקֶר
וְהַקִּירָיו בְּנֵי אֶחָד הַהֶנְסִים. וְיֹא-
דָהָא צָמַר שְׁמִיּוֹה צָמִי, וְיֹאזָא אֶסְפֵּר
לְאֻקְוִימֵיהּ צְהֻלָּה, וְיֹאף עַל גַּב צִלְשֹׁן
הַצֶּקֶר הַזֶּה, וְיִדְמִינֵיהּ צְהֻלָּתָהּ אֲדָרְסִי
לְדַמְיֵיהּ הַזֶּה הַרְבֵּה וְיִשְׁלֹן הַזֶּה הַיָּא:
[תקפה: ד']

אֲנִי וְהַיְהוּדִים כְּגִי אֲהַרֵּן
 הַכֹּהֵנִים אֲנִי וְהַיְהוּדִים
 דָּרָשׁוּ עַל הַמִּשְׁחָה קִבֵּי אִשֶׁר
 שָׂחָה אֲהֵל מוֹעֵד: (ויקרא א' ח.)
 וְכֹשֶׁר וְזֶבַח תּוֹדֹת שְׁלָמִיו
 בְּיוֹם קִרְבָּנוּ אֵיכָל אֶל יְיָ
 מִמֶּנּוּ עַל בָּקָר: (ויקרא א' יג.)

בְּשִׂרָהּ. וְעָלוּ לֶאֱסֹף חֻצָּה: פְּסוּלָה.
[נדרס בהשטות]

כְּלוּמָר, לֹא עָלוּ לֶאֱסֹף חֻצָּה: תּוֹדָה

כְּמוֹ 'סְטוּטֵה הַקֶּהֳלָה' (תקדקד ד) 'פֹּרֶט'
מִשָּׁה עֲבָדִי (מֵלֵאָה ג): אֲנִי מִיִּזְבֵּחַ
תּוֹדֹת' קְאָמְרִין דְּרֵשָׁא דִידֵן, וְאֵלֶּה סֵקֵן
מִ'פֹּרֶט' סְלֵמִי: הַטָּהֳרִים וְאִשָּׁם מִנִּין.
בְּתוֹרֶת הַכֵּסִים⁽²⁾ סֵקֵי לֵה גִבֵּי הָאֵי קֶרֶל,
יִבְשָׁר וְצֵחַ פֹּרֶט סְלֵמִי צִיִּים קֶרְבֵּנו
וְאֵלֵי, לְמַעַן לְחַדֵּשׁ סְטָאָכֶת לִיִּים
וְלִילֵה, טָהֳרֵת וְאִשָּׁם מִנִּין, ט"ל 'צֵחַ':
אִם בֵּן, דִּלְהֵן דְּרֵשָׁא לְחֻדְיָה אֶחָא,

לְרִצּוֹת טְוֹאֹת וְאֶסֶף שָׁפָה אֶמְלִיחוּ
 לְנֹפֵי אֲרָצָה: **א** הָעֵתָה. דָּהָא כְּוִלָּה אִי
 לְקַמְן מִפְּרֹשֶׁת לֹה וְאִילוּ: **ב** אֲדָרְבֵּי
 אֹז קִיבֵל וְהֵלֵךְ וְחָקַר שָׁלָה לָשׁוּ. אֲעִי"פ
 שָׁלָה לָשׁוּ. פְּסוּל. כְּדָרְבֵּינָן לֹהוּ לְעֵיל;
 צֻרְיָקָה. דָּהָא דְרִצִּינָן שְׁחִטָה לְפִסּוּל
 שְׁחִטָה עַל מִנְתָּ לְרִצּוֹק לְהִתְקַפֵּר צוּ אֲחֵר
 לְהִתְקַפֵּר צוּ, וּבִפְרָה צֻרְיָקָה הִיא, וְחִי
 פְּסוּל; וְכֵן לְעֵינָן קִבְּלָה וְהוֹלָכָה לֹה שְׁחִיךְ
 מִקְרִיעוּ. שְׁחִיךְ צוּ שְׁחִיךְ קִדְשָׁה, אֲבָל לֹה

וְהוֹלָכָה: שָׁלָה לְשִׁמְחָה (ש"מ):
 צִיל פִּרְךָ (רמב"א):
 עִי"ש: **ג** צִיל גִּבּוֹ (גליון):
ד יִבֵּא הַמִּדָּה (גליון):
 שְׁחִטוֹת וְצִי"ק: **ה** צִיל וְרֵב
 אֲחֵר (גליון): **ו** יִבֵּא וְרֵב
 שְׁחִיךְ (גליון): **ז** יִבֵּא שְׁחִי
 הַחֲדָד (גליון) וְהוּא מִבְּהֵמַת
 שְׁחִיכֵי יִדָּע שִׁחַת הַמִּדָּה
 שְׁחִי: **ח** אֲחֵר: כֵּן הֵיחָד
 עִי"ש: וְעַי כֵּן תִּתְּנוּ:
ט יִבֵּא שְׁחִיכֵי וְהוֹלָכָה וּ
 קִבְּלָה הֵרֵם וְהוֹלָכָה הִיא
 וְאֶפְרָיִם רַחֲמָנִי:

יום וְלַיְלָה, לְקַדּוֹשׁ יְצִצְתָּ לְנֶסֶס
 וְיִחְדְּדוּ לְעַלְיָ: שְׁכֵן סְפִירוֹת בְּנוֹפֵא
 מְבֹדָדוֹת. שֶׁאֵס שֶׁסֶט שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹ,
 שֶׁלֹּא חֵישָׁב מִן אֱלֹהִים עַל הַשְׁחִיטָה
 חֶבֶל שִׁנּוּי בְּעֵלִים לֹא שִׁיזָּן אֱלֹהִים
 בְּשִׁנּוּי בְּעֵלִים יֵהִי אֱלֹהִים כְּגֹן
 ד', חֶבֶל שֶׁסֶט שֶׁלֹּא לִשְׁם בְּעֵלְיוֹ וְלֹא
 אֲמִרְתָּן לְקַמֵּן בְּפִדְיוֹן (דף .) שֶׁאֵס אֲמֵר
 הַרְבֵּי שֹׁחֵט לִשְׁם פְּלִיגָה פ
 שִׁנּוּי בְּעֵלִים אֲחִ"כ חֵישָׁב לְקַבֵּל עַל מִנֵּת
 לְזִרְק לִשְׁם אֲחֵר: וְיִשְׁנֵי אֲחֵר
 שִׁנּוּי בְּעֵלִים, שֶׁהֵרִי מִחוּ בְּעֵלְיוֹ: וְיִשְׁנֵי
 בְּבִדּוּר. חֶבֶל שִׁנּוּי בְּעֵלִים לֹא

וְיִלְכָּהוּ בְּעֵלִים. מִיָּהוּ, אֲפָּי לֹא יָדַע
קָהָל אִסּוּר לִשְׁנוֹי קוֹדֶשׁ, מִדְּמִיּוּת
יִזְרָאֵל. מִה שֶׁאֵין כֵּן בְּשִׁנּוֹי בְּעֵלִים, דָּאס
לְיִזְרָאֵל. וְאִפְּלוּ לָאָם עוֹצֵד כּוֹבְדִים לֹא
הֵם, מְחַוִּיב פְּרָה פְּרָה מְחַוִּיב¹. בְּרוּ"ךְ:
מִשְׁפָּחָה

שינוי קודש נמי אינו (אלא) לאחר מיתה ואומר רבי דאמאי נמי כמ"ד שעבודא לאו דאורייתא ואפ"ה ישנו שינוי קודש לאחר מיתה כגון שהפריש שתי (חטאות) [שלמים או עולות] לאחריות וכשמשנה בזה לא יעלה זה לשם חובה וצריך להקריב השני. (תוס' סוּד).